

Частими причинами втрат картоплі в основний і весняний періоди зберігання поряд з інфекційними захворюваннями є й функціональні (задуха, переохолодження, підморожування). Щоб запобігти прояву таких захворювань, треба підтримувати рекомендований для кожної партії режим зберігання: рівень температур не повинен опускатися нижче 2°; оптимальна відносна вологість повітря має становити 90–95%.

Спостереження за температурою проводять у всіх частинах насипу, особливо на поверхні, біля стін, вентиляційних труб та в інших місцях, де є небезпека підмерзання бульб. Зниження температури зберігання нижче 0°С може спричинити підмерзання бульб, а надмірне підвищення (особливо в партіях з великим вмістом землі) – до задухи. Такі бульби не лише втрачають або змінюють низку своїх споживчих властивостей, а й, втративши життєздатність, стають “жертвами” мікрофлори.

Найпоширенішими мікробіологічними захворюваннями, що уражують картоплю під час її зберігання, є кільцева гниль, ризоктоніоз, чорна ніжка, фітофтороз, суха і мокра гнилі. Наприклад, фузаріоз, або суха гниль, розвивається на травмованих бульбах у вигляді концентричних плям (кругів), вкритих опуклими подушечками спороношення гриба сірувато-білого, жовтого або рожевого кольорів. М'якоть під плямами пухка, суха, забарвлена в бурій колір. Уражена тканина чорніє, повністю руйнується і перетворюється на мумію. Слиз завжди відсутній. На бульбах, уражених фітофторозом і фузаріозом, а також підмерзлих або з ознаками задухи, може розвиватися мокра бактеріальна гниль (шкірка набуває коричневого кольору, тканина розм'якшується і перетворюється на слизувату масу різного кольору з неприємним запахом, бульба повністю згниває).

Перебирати картоплю в сховищах узимку небажано, оскільки це призводить до перезараження бульб сухою гниллю і, отже, до посилення поширення захворювання. Хворі бульби збирають з верхнього шару і знищують. Виявивши вогнища мокрої гнилі, уражені бульби акуратно видаляють разом з прилеглим шаром здорових.

Картоплю перебирають повністю, якщо понад 10% бульб уражено фомозом і бактеріальними хворобами. У разі значного розвитку фітофторозу, що часто спостерігається в партіях картоплі, вирощених у перезволожених умовах, також рекомендується її перебрати, але потім негайно реалізувати.

УДК 636.5.033

*Задорожний О.О., студент II курсу магістратури спеціальності 204 «технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»
Науковий керівник – Шуплик В.В. кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна*

М'ЯСНА ПРОДУКТИВНІСТЬ КУРЧАТ БРОЙЛЕРІВ

Основним завданням галузі птахівництва є збільшення виробництва дієтичних висококалорійних продуктів харчування для людей. Одним із яких є виробництво м'яса птиці.

Розвиток бройлерного виробництва на Україні дає можливість в короткий термін збільшити виробництво м'яса птиці в декілька раз.

У більшості країн світу у структурі м'яса птиці яке виробляється м'ясо бройлерів становить 73-93%. У світовому виробництві м'яса птиці м'ясо бройлерів становить 74%. У нашій державі даний показник складає лише 50%.

Метою проведених досліджень було вивчення продуктивності курчат бройлерів кросу Кобб 500 в умовах ТОВ «Подільський бройлер».

В завдання досліджень входило: провести порівняльне вивчення змін живої маси по періодах вирощування; оцінити ріст і інтенсивність росту курчат у різні вікові періоди.

При виробництві курчат бройлерів основними показниками які дають можливість контролювати ефективність виробництва є жива маса курчат по періодах вирощування, показники абсолютного, середньодобового і відносного приростів.

Бройлери в різні вікові періоди росли по різному. При постановці на вирощування, курчата-бройлери мали живу масу на рівні 42,1 г. а при знятті жива маса досягла 2935,5 г. за період вирощування 52 днів маса курчат збільшилась у 69,7 рази.

Аналіз показників абсолютного приросту по періодах вирощування показав, що за весь період вирощування, курчата-бройлери показали 2893,4 г абсолютного приросту.

Важливим показником, який характеризує прижиттєвий рівень м'ясної продуктивності є середньодобовий приріст живої маси. Величину середньодобових приростів в різні вікові періоди багато в чому визначає генотип тварин.

Величина середньодобового приросту, за період вирощування від виведення і до віку 52 доби, курчат-бройлерів кросу Кобб 500, склав 55,6 г.

Аналізуючи відносний приріст курчат-бройлерів можна зробити висновок, що курчата-бройлери більш інтенсивно росли в період від посадки на вирощування до віку 7 днів. Це підтверджується показником відносного приросту в цей період. Так відносна швидкість росту склала 240,3%. В подальшому відбувається зниження інтенсивності росту курчат. За весь період вирощування відносна швидкість росту склала 194,3%.

На економічні показники вирощування курчат-бройлерів дуже велике значення має такий показник як збереженість продуктивного поголів'я і їх здоров'я. при посадці 84 тисячі курчат-бройлерів за цикл вирощування збереженість курчат склала 96,31%. Також вибраковка і продаж населенню склала 1759 голів, або 2,09% від загальної чисельності. Вибраковують курчат які не відповідають вимогам однорідності стада. Потрібно також відмітити, що найбільший відхід курчат спостерігався в період 0-7 днів 1,1% і в період 49-52 дні 1,39%.

При посадці 84 тис. голів падіж за весь період вирощування склав 3103 голів. Вибраковка і продаж населенню склала 1759 голів живою масою 78,77 ц. Відправлено на забій 79409 голів живою масою 18362,7 ц при середній масі однієї голови 2,312 кг. Таким чином сумарна маса вирощеної продукції склала 18441,47 ц. на вирощування 1 кг приросту затрачено 2,25 кг комбікорму.

Аналіз економічної ефективності виробництва курчат-бройлерів показав, що за період вирощування 52 дня виручка від реалізації курчат бройлерів склала 19574,6 тис. грн. при собівартості 17903,6 тис. грн. Чистий прибуток склав 1671,0 тис. грн. при рентабельності виробництва 9,3%. Враховуючи цикл виробництва 66 днів (вирощування 52 дня плюс санітарний розрив 14 днів) в ТОВ «Подільський брo

УДК 636.4.033

Залізник В. Б., студент II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

*Науковий керівник – Бучковська В.І., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, Кам'янець-Подільський, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ГОДІВЛІ СВИНЕЙ

Правильна годівля тварин – це основа підвищення продуктивності та зниження собівартості продукції свинарства. Годівля повинна враховувати не тільки властивості корму, а й фізіологічні основи його перетравлення і засвоєння твариною.

Одним із важливих умов раціональної годівлі є використання кормів, поживні речовини яких використовувалися б як найефективніше. Ефективність використання поживних речовин в організмі визначається багатьма факторами: взаємодією їх між собою і іншими поживними речовинами в процесі всмоктування; станом регуляторних систем, віком, статтю, видом, породою і фізіологічним станом тварини. Використання кормів, поживні речовини яких використовуються ефективно дозволить зменшити собівартість та підвищити рентабельність виробництва.

При створенні оптимальних умов годівлі, необхідних для прискорення росту живої маси і відгодівлі тварин в якомога коротші строки слід, насамперед, враховувати особливості будови і функцій їх органів травлення та перебіг процесів перетравлювання й засвоєння поживних речовин кормів.

Оскільки основними травними ферментами у поросят-сисунів є лактоза, ліпаза і трипсин, тому у склад комбікормів молодняку до 17-денного віку необхідно вводити легкозасвоювані цукри (глюкозу, декстрозу, лактозу) і протеїни (відвійки, суху делактозну сироватку, рибне борошно). Лярд, гідролізні і тваринні жири значно поліпшують поїдаємість кормів.

Відомо, що перетравність поживних речовин і енергії кормів у свиней сильно коливається і залежить від цілого ряду факторів: фізичної форми корму, типу і складу раціону, техніки годівлі, віку, фізіологічного стану, статі тварин, умов утримання. Доведено, що суха розсипна форма корму навіть за дотримання усіх вимог в якійсь мірі негативно впливає на тварин.

Пиловидні частки комбікорму, які складають до 20% його фізичного складу подразнюють верхні дихальні шляхи і приводять до захворювань легень. Свині, котрим згодують сухий розсипний корм, у декілька разів частіше користуються автонапувалкою, а процес споживання корму за вільного доступу до самогодівниць упродовж дня практично не припиняється. Хронометраж